

واقعه ۲۵ مرداد در شهرستان سمیرم

به نقل از مطبوعات

گردآورنده: محمد علی سامی

واقعه ۲۵ مرداد در شهرستان سمیرم
به نقل از مطبوعات

گردآورنده: محمدعلی سامی

۰۹۱۳۱۱۷۲۶۴۲ | انتشارات سناگستر

نام کتاب:

واقعه ۲۵ مرداد در شهرستان سمنان به نقل از مطبوعات

نویسندہ: نویت چاپ:

محمّد على، سامي،

مدیر تولید: سال چاپ:

سید محمد رضا سمسارزاده ۱۳۹۵

صفحه آراء:

هنگامه قهرمانی ۱۰۰۰ جلد

طراح جلد: قیمت:

دانیال نصر اصفهانی

پایگاه اینترنتی:

www.iranpub.com

«کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر محفوظ و مخصوص پدیدآورنده است»

پیش‌گفتار

به نام خداوند جان‌وخرد

گردآورنده واقعه ۲۵ مرداد در شهرستان سمیرم

محمدعلی سامی

نقش مطبوعات آزاد

در گذشته‌های بس دور بشر در برابر حوادث طبیعی و مشکلات اجتماعی عاجز و ناتوان بود. توان شناخت و درک حوادث پیامون خود را نداشت، اما از زمانی که به تکامل فکری رسید، توانست بیندیشد، درک کند، رموز علم را بگشاید و بر سایر موجودات هستی غلبه یابد.

در پی گشوده شدن مرزهای علم، خلاقیت بشری شکوفا و درخشنان شد و در پرتو تفکر و اندیشیدن، برای هر مشکلی راه چاره‌ای پیدا شد. انسان‌ها هرچه کامل‌تر شدند، اجتماع بزرگ‌تری پدید آوردند و به مرور زمان پی‌بردن که بسیاری از ناکامی‌ها و شکست‌های اجتماعی به دلیل بهره‌منگرفتن از خرد جمعی و بی‌توجهی به آراء عمومی می‌باشد.

از چنین منظری، جوامعی که به مشارکت عمومی روی آوردند، با اتکا به شیوه‌ها و سازوکارهای دموکراسی و مردم‌سالاری، توانستند به شرایط مطلوب‌تر و پیشرفته‌تری دست یابند. یکی از ابزارهایی که فرصت و زمینه مناسبی برای توسعه پایدار و فراغیر به وجود آورد، مطبوعات آزاد بود.

مطبوعات بهزودی توانستند به عنوان یکی از ارکان چهارگانه پیشرفتِ دنیای جدید نقش بارزی ایفا نمایند و در مقام رکن چهارم^۱ دموکراسی بنشینند. بدین‌گونه موقعیت مطبوعات آزاد از چنان جایگاهی برخوردار شد که با به‌کارگیری آن، حرکت تعالیٰ بخش و توسعهٔ پایدار شروع شد.

امروزه به‌یقین می‌توان ادعا کرد که اگر مطبوعات بتوانند به رسالت تاریخی – که انعکاس دهندهٔ واقعیت پیرامون خود هستند – عمل نمایند، علل ناکامی‌ها، عوامل بروز ناهنجاری‌های عمومی، ریشه‌های شکل‌گیری بحران‌ها و سایر بنبست‌های اجتماعی آشکار و ظاهر خواهد شد. در این صورت علاوه بر محققان و تاریخ‌نویسان، کنش‌گران اجتماعی و سیاستمداران، فرصت مناسبی خواهد یافت تا با مطالعهٔ وقایع اتفاق‌افتداده، از شیوه‌های مدیریت صحیح استفادهٔ لازم را ببرند و بتوانند جوامع را از بحران‌های اجتماعی که یکی پس از دیگری پدیدار می‌شوند، نجات دهند.

یکی از بحران‌های ناگواری که پی‌آمد های ناخوشایندی در پی داشت و در تمام مطبوعات و رسانه‌های کشوری بازتاب وسیعی پیدا کرد، واقعهٔ ۲۵ مرداد سال ۱۳۸۲ هجری شمسی در شهرستان سمیرم – یکی از شهرستان‌های استان اصفهان – بود. بحران از وقتی شروع شد که به پیش‌نهاد وزارت کشور، وزرای عضو کمیسیون سیاسی – دفاعی هیأت دولت، بخش‌نامه‌ای در خصوص اصلاحات تقسیمات کشوری – در استان اصفهان – تصویب نمودند. به‌موجب این تصمیم بیست‌وپنج روستا (معروف به منطقهٔ وردشت) از شهرستان سمیرم انتزاع می‌گردید و به شهرستان دهاقان الحاق می‌شد.

این تصمیم در مرحلهٔ اجرا با مخالفت طبقات مختلف مردم شهرستان سمیرم روبه‌رو گشت، اما متأسفانه به اعتراضات اولیه توجه لازم نشد. بر اساس گزارش هیأت منتخب قوهٔ قضاییه که بعد از وقوع حادثه، توسط سازمان بازرگانی کل کشور اعلام شد، به‌علت «عدم توجه به اعتراضات اهالی در مراحل مختلف، اعم از شفاهی، کتبی و یا تنظیم طومار، عدم لحاظ کارشناسی، عدم لحاظ شرایط امنیتی و سیاسی، نادیده‌انگاری موانع متعدد در تغییرات الحاق و انتزاع، نادیده‌انگاری اقدامات لازم، بررسی شتابزدهٔ موضوع خلاف مقررات مادهٔ ۱۰ قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری، عدم لحاظ جهات سیاسی و اجتماعی این تغییر، عدم عزم و اقدام جدی در انعکاس اعتراضات مردمی^۲» موجی از مخالفت‌های عمومی در سطح شهرستان پدیدار گشت و بدین‌گونه «تجمعات اعتراض‌آمیز [که] از اقشار مختلف مردم بودند، با ابعاد وسیع‌تری ادامه یافت.^۳

در ناآرامی‌هایی که خیلی سریع توسعهٔ پیدا کرد شش نفر کشته شدند. بیش از صد و پنجاه نفر زخمی و مصدوم گشته‌اند. صدها نفر خسارات جبران‌ناپذیری دیدند. هزاران نفر از تبعات روحی – روانی این حادثه در امان نماندند. قریب به ده‌میلیارد ریال به‌اموال عمومی و دولتی خسارت وارد شد و «... بدین‌سان فاجعه‌ای ملی به‌وقوع پیوست.»

^۱. ارکان چهارگانه که برای تحقیق و رشد جوامع دموکراتیک و آزاد تعریف شده است: قانون اساسی، نظام پارلمانی (مجلس)، احزاب سیاسی و مطبوعات آزاد می‌باشد.

^۲. روزنامه ایران – سه‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۳۸۲

^۳. دادگاه ویژه رسیدگی کننده به حادثه ۲۵ و ۲۶ مردادماه هشتاد و دو شهرستان سمیرم – شماره کلاسه ۱۳۸۳/۸۳۰ – شماره دادنامه ۱۹۰۱ – مرجع رسیدگی، شعبه ویژه دادگاه اصفهان.

^۴. دادگاه ویژه رسیدگی کننده به حادثه ۲۵ و ۲۶ مردادماه هشتاد و دو شهرستان سمیرم – تاریخ: ۱۳۸۳/۸۳۰ – شماره کلاسه ۵۲۵۴/۸۳ – شماره دادنامه ۱۹۰۱ – مرجع رسیدگی، شعبه ویژه دادگاه اصفهان.

واقعه ۲۵ مرداد شهرستان سمیرم، توسط مقام رهبری کشور، در دیداری که با اعضای هیأت دولت داشتند، بدین‌گونه مطرح و محکوم گشت: «جامعه باید آرام باشد تا هرچیزی در جای خود قرار گیرد.^۱

برخی از امام‌جمعه‌های شهرهای مختلف کشور هرگونه برخورد خشونت‌باری را با مردم شهرستان سمیرم درست ندانستند. آیت‌الله احمد جنتی درباره حادثه ۲۵ مرداد شهرستان سمیرم، در خطبه‌های نماز جمعه تهران گفت: «این حادثه، قلب ما را بهدرد آورد، ... این خون‌هایی که ریخته شده، باید تا قطره آخر آن جواب داده شود و دستگاه قضایی باید آن را بررسی کند.^۲

امام‌جمعه اصفهان و نماینده ولی فقیه (آیت‌الله یوسف طباطبایی) در حمایت از مردم شهرستان سمیرم گفت: «به‌خاطر درست کار نکردن و به‌خاطر غلط کاری بعضی از مسئولین، عده زیادی از این عزیزان [سمیرمی‌ها] کشته و زخمی شدند، که ما این کار را محکوم می‌کنیم و به بازماندگان مجرموین و کشته‌شدگان، از طرف همه شما، تسلیت عرض می‌کنم.^۳

بسیاری از روزنامه‌های اصولگرا از جمله، روزنامه سیاست روز نوشت: «به رغم گذشت ده روز از فاجعه خون‌بار شهرستان سمیرم، نماینده‌های تندره به سکوت مطلق، در مقابل این حادثه اکتفا کرده‌اند.^۴

روزنامه سیاست روز باز هم گزارش داد: «چند هفته از حوادث غم‌انگیز سمیرم می‌گذرد. در حالی که خون‌های ریخته شده از درودیوار شهر پاک شده‌اند، شهر وندان سمیرم درد دل‌های شان را تنها با گورهای هشت‌کشته برجای مانده، زمزمه می‌کنند.^۵ بعد از وقوع حادثه، هیأت منتخب قوه قضاییه، ضمن برآورد خسارات یک‌میلیارد تومانی وقایع ۲۵ مرداد در سمیرم، عوامل پدیدآورنده این واقعه را متوجه وزارت کشور، استانداری اصفهان، فرمانداری سمیرم، نماینده شهرستان شهرضا و دهستان دانست.

معاون اول دادستان کل کشور پس از بررسی‌های لازم، در دفاع از مردم شهرستان سمیرم گفت: «اصل حادثه سمیرم ناشی از مطالبات به حق مردم بوده و در چهره مصدومان این حادثه، هیچ‌نقابی در مخالفت با نظام دیده نشده است.^۶

اگرچه هیچ‌فرد یا نهادی اعم از بخش‌های دولتی یا جریان‌های سیاسی، راضی به‌بروز حادثه‌ای که روزنامه جمهوری اسلامی آن را «فاجعه‌ای ملی خواند^۷» و هیأت عمومی دیوان عدالت اداری آن را «خلاف قانون^۸» دانست، نبودند، اما نمی‌توان علت بروز چنین بحران‌هایی را تصادفی و یکباره تعریف کرد و از ریشه‌ها و زمینه‌های آن غافل ماند.

اگر چنین حادثی مورد کندوکاو قرار نگیرند و در عرصه‌های اجتماعی تحلیل و بررسی نشوند، طبیعی خواهد بود که در مراحل بعدی، در قالب و جریان دیگری تکرار خواهند شد و سبب پدیدآمدن بحران‌های وسیع‌تری خواهند گشت. برای جلوگیری و ممانعت از این‌گونه بحران‌ها، همه اقتضار مردمی، بهخصوص پیش‌قرارolan عرصه‌های فرهنگی و تحقیقاتی -

^۱. روزنامه انتخاب - شنبه ۸ شهریور ۱۳۸۲

^۲. روزنامه ایران - شنبه ۸ شهریور ۱۳۸۲

^۳. روزنامه نسل فردا - یکشنبه ۲ شهریور ماه ۱۳۸۲

^۴. روزنامه سیاست روز - دوشنبه ۳ شهریور ۱۳۸۲

^۵. روزنامه سیاست روز - یکشنبه ۱۶ شهریور ۱۳۸۲

^۶. روزنامه قدس - چهارشنبه ۵ شهریور ۱۳۸۲

^۷. روزنامه جمهوری اسلامی - چهارشنبه ۲۹ مرداد ۱۳۸۲

^۸. روزنامه اعتماد - دوشنبه ۳ شهریور ۱۳۸۲